

► Kinderboekenschrijver met applaus ontvangen tijdens masterclass

Mack blijkt een ster in China

Kinderboekenauteur Mack van Gageldonk ontdekte dat hij in China veel bekender is dan in eigen land. Van heinde en verre kwamen studenten naar zijn masterclass in Peking.

Bob van Huët

Berkel en Rodenrijs/Peking

Een juichend konijn tekenen voor een peuterboek valt al niet mee, maar hoe kun je met een paar lijnen een diepere emotie overbrengen als datzelfde konijn, bijvoorbeeld na een langdurige coronaquarantaine, eindelijk weer zijn beste vriendje ontmoet? Chinese studenten hebben moeite met het verschil tussen blij en blij, merkte Mack van Gageldonk in Peking.

De kinderboekenaar is net terug van een bijzondere trip. Samen met collega-illustrator Stefie Padmos gaf hij afgelopen week een masterclass in Peking. Dat is best bijzonder. 'Mack' – zoals hij zijn boeken signeert – moet het beamen: niet heel veel Nederlandse auteurs worden naar China uitgenodigd om lokaal talent de fijne kneepjes van het vak te leren. Dat gebeurt middels de zogeheten Key Colour tekencompetities, die om de twee jaar worden gehouden in Peking, New York en Hasselt. Uitgeverij Clavis organiseert ze. De laatste gaat in samenwerking met de Chinese partner Utop. Het winnende

boek wordt daadwerkelijk uitgegeven.

Direct na aankomst kreeg Van Gageldonk te maken met 'De moeder van Jason', een gespecialiseerde Chinese vlogster (300.000 volgers) die ook bekend is onder haar Engelse vlognaam 'Olivia'. Van een hotelkamer die door de uitgever is volgestouwd met boeken, maakte ze een studio. „Die boeken gaan we allemaal verkopen, zei ze. Nu heb ik in de afgelopen dertien jaar als

kinderboekenaar heel wat beurzen en signersessies meegemaakt en als je dan dertig boeken verkoopt, heb je het heel prima gedaan. Hier lagen er achthonderd!”

Olivia bleek meer dan een fan. Ze weet alles over de Nederlandse tekenaar en zorgde er met jubelende commentaren voor dat binnen tien minuten alle achthonderd exemplaren van de hand gingen. Mack kan er nog steeds niet over uit. „En het was een duoverkoop, samen met een andere titel in de serie. Daarna vroeg ze of ik ook een verhalend boek had meegenomen? Ik wees haar op *Dag opa*, waarvan ook een exemplaar in de kamer lag. Het boek gaat over de dood en ik heb dit samen met Jelleke Rijken

▲ Kinderboekenauteur Mack van Gageldonk aan het werk met de Chinese vlogster De moeder van Jason. FOTO PR

gemaakt. De emotie van Olivia daarover was voelbaar.”

De volgende dag was de ontmoeting met Chinese tekentalenten. De organisator nam Mack vooraf nog even apart. „Of ik aan het eind van mijn presentatie van twee uur het laatste kwartier wilde bewaren voor het beantwoorden van vragen. Dit is een typisch staaltje Chinese communicatie. Wat ze eigenlijk zegt is dat 'jouw presentatie twee uur moet duren en niet korter. De studenten betalen hiervoor en kunnen anders gaan klagen.' Ik begreep de boodschap.”

In de zaal van privébibliotheek The Bookclub zaten 35 leergierige

studenten met pen en papier in de aanslag. Ze kwamen uit diverse delen van China. „Niemand onderuitgezakt. Allemaal vol verwachting en aandacht.”

Overrompeld

Mack was overrompeld door het grote applaus dat hem ten deel viel. Allemaal kennen ze zijn werk. „De studenten wilden alles van me weten, bijvoorbeeld hoe ik zoveel emotie leg in mijn tekeningen. Ik probeerde ze uit te leggen dat ik niet geïnteresseerd ben in het aantal tranen als iemand verdrietig is, maar dat het me gaat om het gevoel erachter. Het gevoel dat je ziet als je iemand diep in de ogen kijkt.”

Mack liet de studenten een oefening doen: teken eerst een simpel konijntje, teken er nog een maar nu een blij beestje. Maar voor de laatste versie kwam er een verhaaltje bij: ons konijntje

was namelijk maanden ziek geweest. Op bed gelegen. Niemand mocht hem bezoeken. Zijn papa en mama ook niet. En nu, voor de allereerste keer, zou er iemand langskomen. En niet zomaar iemand, maar zijn beste vriend, die hem in zijn armen sloot. „Toen ik langs de tafels liep, zag ik nog steeds de blije konijnen van de tweede versie. Het viel ze niet mee om blijdschap uit te diepen. Mogelijk helpt de Chinese cultuur ook niet mee, waarin het tonen van emoties nou niet echt wordt aangemoedigd.”

In China staan kinderboeken nog steeds in de spreekwoordelijke kinderschoenen. Lange tijd ontbrak het in het land aan een creatieve cultuur op dit gebied. Onder Mao werd creativiteit ten dienste gesteld van de staat in de vorm van propagandistische tekeningen. Toen het communisme oude stijl werd bijgesteld, gingen Chinese kinderen vooral naar studies waarmee je veel geld kan verdienen. „Kunstacademies waren vaak een tweede keuze”, begreep Van Gageldonk. „Met het maken van kinderboeken lopen ze in China dus jaren achter. Talent is er volop en de wil om te leren is enorm. Het ontbreekt aan voldoende professionele begeleiding. Onder president Xi is er een nieuw elan gekomen.”

Met genoeg kijkt Van Gageldonk op zijn reis terug. Na het educatieve deel start binnenkort de wedstrijd van de Key Colour Competition. „Ik hoop dat alle studenten de moed verzamelen om mee te doen. Alleen dat al zou een overwinning voor ze zijn.”

